

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil. (Žalm 30)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Mk 5, 21-43)

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojd', vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neduhu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla (zázračná) moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, (zbavena) svého neduhu!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé) (z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k tomu představeného synagogy a viděli tam rozruch, (lidi), jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušení a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel (do světnice), kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. (Lidé) byli úžasem jako bez sebe. (Ježíš) jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dozvědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Vstaň, říká Ježíš. Talitha kum, děvče, říkám ti, vstaň. Protože nic jiného není třeba. Pokud jsem upadl, pokud jsem udělal chybu, pokud jsem kvůli špatnému rozhodnutí spadl na čumák, pak se musím znovu zvednout, nenechat se skolit, vstát a začít znovu. Dělat chyby ještě neznamená konec příběhu. Pádem nic nekončí. Potřebuji jen sílu - nebo pomoc - vstát znovu a znovu. Winston Churchill řekl: "Mít úspěch znamená: vstát ještě o jednu navíc, než jsi upadl." Talitha kum, říká Ježíš. Děvče, říkám ti, vstaň.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Mk 6,1-6 Nikde prorok neznamená tak málo jako ve své vlasti.

SLOVO KŘEŠTĀNA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Církev vyznává jednoho Boha ve třech osobách. To je ústřední tajemství víry (KKKC 44-48). Už od dětství se mi slovo "osoba" jaksí nelíbí, je anonymní. Ale osoba, ta má přece tvář! A to něco znamená. Příroda, hvězdné nebe, mikro- a makrosvět se svými zákonitostmi - to je tvář Otce! Albert Einstein ji nazýval Moudrost... A co vyzářovala tvář Syna? Skvěla se (Mat. 17,2 a Luk. 9,29). Dotýkali se jí (1 Jan 1,1). Malíři se snažili ji vyjádřit, ať to byl Rublev nebo Georges Rouault... A co tvář Ducha Božího, třetí osoby v Trojici? Ta je čitelná ve všech "lidech dobré vůle". Podívejte se do tváře vaší matky, otce, do tváře lékaře nebo učitele, do tváře římského biskupa Františka! Podívejte se do tváří lidí v kostele! Jsou snad lhostejné, přezíravé nebo až nenávislné? Ale kdež! To jsou tváře Ducha Božího, které mají proměnit svět! Když jsem jel na prázdniny, dostal jsem od rodičů křížek na čelo. Posílám jej také vám: ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého! Hledejte jejich Tváře! Tváře Trojice! (P. Jan Rybář)

SVÁTKY V TÝDNU (30.6. - 7.7. 2024)

Neděle	30.6.	<i>Šárka / sv. prvomučedníci římskí / sv. Ladislav / 13. neděle v mezidobí</i>
Pondělí	1.7.	<i>Jaroslava / sv. Theobald (Děpolt)</i>
Úterý	2.7.	<i>Patricie / sv. Ota</i>
Středa	3.7.	<i>Radomír / sv. Tomáš</i>
Čtvrtek	4.7.	<i>Prokop / sv. Prokop</i>
Pátek	5.7.	Den slovanských věrozvěstů, státní svátek / sv. Cyril a Metoděj
Sobota	6.7.	<i>Mistr Jan Hus, státní svátek</i> / sv. Marie Gorettiová
Neděle	7.7.	<i>Bohuslava / sv. Wilibald / 14. neděle v mezidobí</i>

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. CYRIL A METODĚJ

Metoděj (vl. jménem Michael) se narodil jako starší z obou bratrů kolem 815 v Soluni. Cyril se narodil jako Konstantin kolem r. 827. Otec Leontios byl řecký vojenský úředník, matka Marie byla slovanského původu. Soluň se tehdy nacházela blízko jižní hranice bulharské říše. Konstantin se brzy rozhodl pro církevní kariéru a stal se profesorem na univerzitě v Konstantinopoli. V roce 862 požádal velkomoravský kníže Rostislav císaře Michala III. o misionáře. V rámci příprav misie Konstantin navrhl hlaholici a přeložil s bratrem liturgické knihy do staroslověnštiny. Jejich misie začala v roce 863. Když o rok později Ludvík II. Němec donutil Rostislava, aby ho uznal za svého leníka, vznikl spor o to, zda má být církevním jazykem staroslověnština, nebo latina. Používání staroslověnštiny zajistilo úspěch misie v Panonii. Toho si všiml papež Hadrián II. a pozval bratry do Říma, kde jim v roce 868 povolil překládat liturgické knihy do staroslověnštiny. Konstantin v Římě onemocněl, krátce před svou smrtí 14. února 869 vstoupil do kláštera a přijal jméno Cyril. Papež vyslal Metoděje jako papežského legáta do Panonie a Velké Moravy, jmenoval ho arcibiskupem a povolil slovanskou liturgii. Metoděj přeložil Biblii do staroslověnštiny a 6. dubna 885 zemřel. Byl pohřben ve svém dómu, který údajně stál v Sadech u Uherského Hradiště. Hrob není znám. Oslava tisícileté misie obou bratrů v r. 1863 se stala začátkem cyrilometodějského hnutí na Moravě. Velkým propagátorem hnutí byl v 20. století olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan. Od oslav milénia v roce 1863 jsou Cyril a Metoděj nazýváni apoštoly Slovanů a Jan Pavel II. je v roce 1980 jmenoval patrony Evropy. Jejich svátek je od roku 1863 5. července. Od roku 2000 je tento den státním svátkem.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- V neděli po mších svatých zveme do farní **setkávání**, přes léto otevřená nebude.
- Na **slavnost svatých Cyrila a Metoděje** (5.7.) zveme kromě mše sv. spojené s adorací (8:00) v našem kostele též na poutní mši sv. v Hejčíně (17:00).
- Prostřednictvím terminálu u Loretánské kaple nebo QR kódem na obrazovce vzadu v kostele je možné přispět na **opravu střechy**.
- **Krásné, požehnané léto a šťastné návraty z cest přeje celý redakční tým Svatomořického zpravodaje** (v abecedním pořadí): Wilken Engelbrecht, Václava Ferencová, Karel Hron, Marie Hronová, Monika Klimparová, Ivo Šmerek a Klára Výmolová. Zpravodaj bude opět vycházet od začátku září.

AKTUALITY OBECNÉ

Na webu Arcidiecézního centra pro mládež Olomouc se můžete seznámit s veškerými **prázdninovými akcemi** pro mladé. Jedná se o **duchovní obnovy, křesťanské festivaly, poutě a nebo dobrovolnické aktivity**. Jako například: dobrovolník u Maltéžské pomoci při **Dnech dobré vůle na Velehradě**, kam jsou všichni 4. a 5. července zváni na tradiční cyrilometodějské oslavy. <https://mladez.ado.cz/2024/05/15/prazdniny-akce-2024/>

KOUTEK MOUDROSTI

Své poklesky ochotně vyznáváme, zatímco své pády odmítáme připustit.
(Pavel Kosorin)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu?
Napište e-mail s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz.
Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit..